

سلو کالو یواځېتوب

د هسپانوي ژبې ناول

جبریل گارسیا مارکی
۱۹۶۷م چل

ژباړه او خلاصه
صفیه حلیم

پېژندنه

د هسپانوي ژبې نامتو کیسه، "د سلو کالو تنه‌اي یا اخیټوب" جبریل گارسیا مارکی په ۱۹۶۷ م کې ولیکله. دا ناول د اوسه د نړۍ په ۲۷ ژبو ژباړل شوی دی. گارسیا مارکی پخپله په کولمبیا کې زیږیدلی دی و څو نور ناولونه یې هم کښلي دي خو دا یې هغه کلاسیک دی چې زیاتو خلکو لوستي اوستایلي دي. دا د یوې کورنۍ د څو نسلونو کیسه ده چې "بويندیا" نومېږي. د دوي مشر "حوسي ارکیديو" د "مکونډو" نومي ښار بنسټ ایښی و. د ناول ریښې د کولمبیا

په تاريخ کې موندل کيږي. په دې غرني هيواد کې د اورگاډي د راتگ، د موټر، سينما او د استعمار پر ضد د خلکو غبرگون او ورباندې د پوځ ډزې او ډلييزې نې په کيسه کې ځای شوي دي.

سلو کالو يواځېتوب

ډگرمن آريليانو بونډيا د چارماري (د ټوپک په ډزو د وژنې) لپاره ولاړ و. د هغه رايا د شول چې يو اسپين پلار له ځانه سره بيولي و چې يخی ورته روښاي. هغه وخت په مکونډو نومي ښار کې تول ټال شل کورونه و. دا ښار د سيند پر غاړه اباد و چې اوبه يې رنې او په تل کې به يې سپين هوار کاني لکه د لرغونو ځناورو د اگيو په څېر ښکاريدل. په هغه زمانه کې دوي د ډيرو شيانو لپاره نومونه نه لرل او کله چې به په اړه يې چا خبره کوله نو د لاس په اشاره به يې هغه شی په نښه کوو.

په دې ښار هر کال د سپرلي پر وخت خړو پرو ښجارو پيښه وکړه. دوي به د ښار بې ځنډې کې خپله کيږدی ، وهله او د ډول صرنا په بدرگه نوي ايجاد شوي توکي به يې خلکو ته د نندارې لپاره يښودل. په لومړي ، دوي مقناطيس راوړي و او د دې ډلې يو مشر چې ځان يې د "ملکيداس" په نوم وروپيژندلو، اعلان وکړو

چې دا د نړۍ اتمه عجوبه وه. کله چې ده د اوسپنې
 لوبښي او نور شيان د مقناطيس په دې دوو تورو توتو
 رابښکل نو د کلي مشر "حوسي" فکر وکړو چې په دې
 به د زمکې لاندې پټ سره زر راکش کړي. خو
 ملکيداس ايمانداره سړې و. ده ته يې وويل چې متاسفانه
 مقناطيس سره زرنه راکاري. د حوسي بيا هم باور نه
 کيدو او ملکيداس ته يې دوه وزې او يو يابو په بدل کې
 ورکړل او د مقناطيس هغه دواړه توتي يې له بنجاري نه
 وپيرلې. د ده ميرمنې "اورسلا" ډېره هڅه وکړه چې
 سړی د خپلې سودا نه راوگرځوي خو مېړه يې خبره
 وونه منله. بيا دې ټول کال مقناطيس په لاس د زمکې له
 تل نه شيانو په ويستلو بوخت و، ان تر دې چې سيند کې
 يې هم ازموينه وکړه. خو هلته نه د پينځلسمې پيړۍ يو
 جنگي زره پوښ يې وموندلو.

په بل پسرلي کې بنجاري بيا راغلل او دوي ته يې
 دوربين او محدب عدسه (هغه شیشه چې واړه توکي پکې
 پټ ښکاري) او ورپسې کلونو کې پرکار او د زمکې د
 کچ آله راوړل. د سې دا هر څه ترې پېرلي و او د
 شپې به يې کله په هغه دوربين د اسمان ستورو ته کتل او
 کله سپوږمۍ ته. له ده د کور کارونه پاتې و او له هغه
 راهيسې يې ځان سره د خبرو کولو په مرض اخته شوي
 و. يو وخت د ده نايابه توکي دومره ډېر شول چې د
 کور شا ته يې يوه بيله کوټه ورته جوړه کړه. حوسي به

به دي کوته کي د نويو توکو او تيزابونو د گډولو تجربې کولې. د کور نوري ټولې چارې د اورسلا پر غاړه وې چې پر زمکه يې ترکاري کرله او کله يو څو څاروو په ساتنه يې تېر ته ډوډۍ پيدا کوله.

ملکيداس بنجاری به د خپل پړاو پر وخت د دوي کور ته ډير راتلو او نورو ملکونو ته د خپلو سفرونو کيسې به يې په خوند ورته کولې. د حوسې زوی "اريليانو" هغه خت د پينځو کالو و او په دې کيسو به يې تلوسه پيدا

شوه. د ده مشر ورور "آرکيديو" نيمې پيرۍ وروسته هم خپلو نمسو ته د هغه وخت کيسې کولې. د ملکيداس مخ د يو زور ږي په شان گونځي لرلې او غاښونه يې هم پورا نه و. د هغه له کيسو داسې معلومېده چې دې څو واري د ډېرو بدو ناروغيو او وباگانو سره مخ شوي او روغ ترې پاتې شوي و. د اورسلا د ده نه ښه نه راتلل او د مير ه سره يې تل په دې ناندري و هلې چې خپله شته مني يې د بنجاري په خوشي شيانو بايللي وه.

د بل پسرلي په راتگ دا د کلي په ټولو کورونو وگرځيده چې خلک د بزجارو پر ضد او هڅوي. خو هغه کال د بزجارو ډله چې په ډمامو غږولو راغله نو د کلي خلک په هيره د دوي لوي خيمي ته ورغلل او هلته هک پک ودریدل. دم ناس د مخ گونځي هوارې وې او ده غاښونه هم پورا وو چې اوس يې ټولو ته په خدا رښکاره کول. د کلي خلکو ته هغه د بلې دنيا سړي

بنکاره شو او ورسره یې هیڅ جگړه ونکړه. وروسته ملکیداس چې د خپل ملگري حوسې سره یوځای شو نو د مصنوعي غابونو حال یې ورته وویل. د بنجاري ډلې له تلو وروسته حوسې به ناکراره د کلي په کوڅه کې گرځیدو او یوه ورځ خپلې مېرمنې اورسلا ته یې وویل، "د دې سیند نه وراخوا دومره نوي شیان دي چې مونږ ترې خبر هم نه یو. مونږ څه د خرو په شان ژوند کوو؟"

د حوسې ارکیديو بویندا میرمنه اورسلا د ده ترله (د تره لور) وه او دوي په کولمبیا کې د "ریوهاچا" نومي ښار نه کډه کړې. ه چې ښه ژوند او نوې کور خان له جوړ کړي. د دې سره څو نور خپلوان هم مله و خو حوسې ته د زمکې د پراختیا او د دې د جغرافیې په اړه هیڅ معلومات نه و. له دې هم خبر نه و چې دا ملک نومره لوی و. د "ریوهاچا" سره جوخت یو غرو او دوي چې ترې واوریدل نو له مزل یې وکړو. په دې سفر کې یوه شپه دوي د سیند پر غاړه تم شول. په هغه شپه حوسې په خپل خوب کې د "مکونډو" نومي ښار ولیدو. دا ښار د هندارو نه جوړ و چې پکې ټوله نړۍ بنکاریده.

د دې ښار په هغو شلو کورونو کې د ده د تیر خلک اوسیدل او حوسې به تل د زمکې له کرکروندې او د څاروو د ساتنې په اړه هر چا ته مشوره هم ورکوله او

ورسره لاس يې هم کوو. ده پخپل لاس ډېر شيان جوړول او داسې لومې جالونه او کورکي يې جوړي کړي چې په لږه موده کې خلکو پکې رنگا رنگ مارغان ونيول. د دې مارغانو شور به دومره و چې خلکو به د ليرې نه دې ښار ته تلونکي لاره وموندله.

حوسې پخپل هم ځوان و او په مکونډو کې اوسېدونکي هم ټول ځوانان و. ه وک هلته د ديرشو کالو د سن نه لوړ نه و. د ښار د بنسټ ايښودو راهيسې دلته څوک نه و مړه شوي نو ځکه هديره پکې نه وه. په دې توگه مکونډو يو خوشاله ښار و. اوس چې حوسې د بزجاري له خوا راوړل شويو ايجاداتو کې ځان بوخت کړو نو بڼه يې واوخته. ده به نه جامې بدلولي، نه يې ږيره خريله او کله کله به ترې ډوډۍ هم هيره شوه. اورسلا به ورته په قهر وه خو پام به يې پرې کوو.

حوسې په دې فکر کې و چې سيند به د دې ښار چاپيره راتاو شوي وي خو د بنجارو په تگ راتگ ثابته شوه چې داسې نه وه. د مکونډو په ختيځ کې هم هغه غرونه و چې بلې غاړې ته يې د دوي پخواني ټاټوبي "ريوهاچا" پروت و. دی د بنجارو له خلې خبر شو چې د دې ښار جنوب لوري ته پراخ دلدل و چې بل سر يې دوي هم نه وليدلې. هم دغسې په لويديځ کې د هغې نه هم لوي دلدل و چې يو سر ته يې سيند بهيدو. خو هغه سيند هم دومره ل ، و چې پکې به کشتي روانې وې. حوسې د

دي معلوماتو پر اساس فکر وکړو چې متمدنه نړۍ به د
مکونډو په شمال کې وي. خپلو هغو ملگرو ته چې
لومړي سرکې ورسره راغلي وو، د تگ لپاره وويل. په
ټولو يې: ښکار او: ځنگلونو د پاکولو آلات وويشل او
پخپله يې د بنجارو نه پيرلي قطب نما، نور الات او يوه
نقشه په خله کې کينودله او دا د ډلې په شکل د مکونډو
شمال لوري ته روان شول.

دوي په گڼو ځنگلونو کې د سفر نه وروسته کله چې يوې
شگلنې زمکې ته راووتل نو يوه هسپانوي بېړۍ يې وليده
چې ډېره پخوانۍ او ويجاړه پرته وه. د بېړۍ شته والي
ورته خبر ورکړو چې سمندر له دوي ډېر ليرې نه و.
دوي څلور ورځې نور هم پلي وړاندې ولاړل نو
سمندر يې وليدو. حوسي ډېر مايوسه شو ځکه به پر
خپل اند په يو ټاپو د مکونډا ښار اباد کړي و. به د
مکونډو ښار جغرافيايې نقشه پخپل لاس کښلي وه چې
چار چاپېره يې اوبه وي.

دا ډله چې بيرته راغله نو حوسي د بنجارو له خوا پيرل
نوي ټول شيان د لرگي په صندوق کې بند کړل او
ميخونه يې يې تک وهل. دی و ورځې په دې کار
بوخت و. بيا يې په مکونډو کې نورو ميشتو خلکو ته
وييل چې دوي به ه ځای پرېږدي ځکه دا د هغه د
خوبونو ښار نه و. د ده خبره هيچا وونه منله نو حوسي
په قهر شو او د خپل کور تمبه يې بيله کړه. اورسلا تر

هغي ورته څه نه و خو په دې کار يې ترې وپوښتل
 ، دې څه غواړي. حوسي ورته وويل، " که نور
 خلک نه غواړي، نو ، دې راځي، مونږ ، دې ځايه کړي
 کوو " اورسلا ورته وويل، " مونږ هېچرته نه ځو، دلته
 مو يو زوی زيريدلې دې " حوسي ورته وويل، " ستا
 خبره سمه ده خو تر اوسه مونږ هديره نه لرو چې مړي
 مو پکې خښ وي. خلک د خپلو مړو لپاره ځاي نه
 پريردي " اورسلا وويل، " که داسې ده نو زه به خپل
 ځان ووژنم چې دلته هديره جوړه شي "
 د حوسي دويم زوی "آريليانو" لومړې ماشوم و چې په
 مکنونو کې وزيريدو. په هغه پسرلي کې چې دې د پلار
 سره د يخی ليدو لپاره د بزجارو تمبو ته ورغلې و نو دې
 د پينځو او د ده مشر ورور د څوارلسو کالو و.
 آريليانو د ماشومتوب راهيسې هر څه ته به ځير و، د ده
 بل عادت دا و چې زيات وخت به خاموشه و. يوه ورځ
 اورسلا په پخلنځي کې انغري نه د تودې بنورو لوبښي
 پر يز ايښي و چې درې کلن آريليانو ناره کړه " دا لوبښي
 غورځيري " اورسلا وليدل چې هم هغه شيبه لوبښي
 راولويدو او په زمکه دانه وانه شو. هغي خپل ميرته ته
 دا خبره ياده کړه خو حوسي ته دا د پام وړ خبره نه وه.
 کله چې اورسلا د تگ نه انکار وکړو نو حوسي خپل
 شيان بيا د صندوق نه راوويستل او د زامنو په مرسته
 يې بيا خپل "ليبراتور" سم کړو. له هغي وروسته به

دواړو ملشومانو ټوله ورځ هم هلته ورسره تیروله. دوي ته به يې د ليک ولوست سره د شمېرو او په ديوالونو بډلي نقشو کې ځايونه په نښه کول.

په هغه پسرلي کې د پمامو د غږ سره ټول د بنجارو په راتگ خبر شول خو دا نوي ډله وه او ملکيداس ورسره نه و. حوسي د خلکو په گڼه گڼه کې يو سپين ږيري ته ورغلو او د هغه له خلې خبر شو چې ملکيداس مړ شوي و. حوسي په دې خبر دلگير شو خو زامنو يې ټينگار کوو چې په لويه خيمه کې ورته ديو (دېب) ښکاره کړي. دوي د نندارې لپاره پيسې ورکړې او وردننه شول. هلته يو غټ سړي چې ټټر يې په رينټو پوښلي و ولاړ و. هلته د شيشې په شان يوه لويه څلورگوټيزه تيره ايښې وه چې د لمر وړانگې ترې راتمبيدې او هر رنگ پکې ښکاريدو. د يخې په ليدو د حوسي له خلې يو مزوري غږ راووتلو، "دا د نړۍ تر ټولو لوي الماس دی" ديو په زوره وويل، "دا واوره (يخې) ده. آرکيډيو ي له دې چې ځان هه کړي، ورته لاس وغځوو نو ديو وويل، "د لاس اوړل به پينځه ريالې نور راکړئ" ي په ژوند چرې يخې نه وه ليدلې او کله چې ورته لاس پورې نو وي ويل، "بي شکه، دا د دې پيرۍ تر ټولو لويه اختراع ده"

د مکونډو ښار د جوړيدو کيسه هم ډېره عجيبه وه. حوسي او د اورسلا کورنۍ په يو کلي کې د خپل لوي

تبر سره اوسيدل چي له پيريو هلته ميشت و. په دې
 تبرکي به مرلم پخپلو کي ودونه کيدل چي په نتيجه کي
 معيوب ماشومان زيږيدل. اورسلا ويريده چي د حوسي
 سره د واده له کبله به د دې اولادونه هم بوب وي ځکه
 هغه د دې د کاکا زوي و. د هغې يوه ترور د حوسي په
 تره واده شوي وه او د دوي زوي چي وزيريږيدو نو د
 رکوزي په شان لکي يي لرله. له واده وروسته
 اورسلا دومره په وېره وه چي حوسي ته به نږدې نه
 ورتله. د کلي ځوانانو به حوسي پورې خاندل چي له
 نخي ويرېدو. يوه ورځ دوي چرگان جنگول او د
 حوسي چرگ په بل چرگ زوره ورشو. کوم کس سره
 چي حوسي چرگ جنگو، ورله پيغور ورکړو چي د ده
 چرگ هم ترېنه مېرني و او ډېر زر هغه ناندری په
 جگړه واوختي. حوسي هغه ځوان په چره ووژلو او
 کور ته ولاړو.

اورسلا د ميره غوښتنې ته سرتيت کړو خو هم هغه
 راهيسي حوسي به هره شپه خوب ليدو چي وژل شوی
 سړی د دوي په کوټه کي گرځي. له دې کبله دوي د
 کلي د پريښودو هوډ وکړو. تبرنور غښتلي کسان هم
 ورسره مله شول او څوارلس مياشتي وروسته دوي د يو
 سيند پر غاړه تم شول. حوسي د شپي خوب وليدو چي
 دی يو ښار کي گرځي چي د کورونو په ديوالونو يي
 هنداري لگيدلي وې. ده له خلکو د ي ښار د نوم

پوښتنه کوله نو "مکونډو" به يې ورته ياد کړو چې پخوا
 دا نوم يې چرې نه و اوريدلې او نه يې څه مانا لرله.
 ده هم هلته د سيند پر غاړه د مکونډو نومي ښار د ابادولو
 فيصله وکړه. خو تر اوسه يې د هندارو تعبير نه و
 موندلې. **بنجاري په خيمه کې د يخی د ليدو نه**
 وروسته يې چرت وهلو چې د اوبو غونډې وپړيا شي نه
 ه **يخي جوړکړي نو دا** به پرې څوکاله شي.
 د حوسي کشر زوی آريليانو به کله کله د پلار سره د ده
 په لابراتوار کې د کيميا تجربې کولې خو مشرې زوی
 آرکيډيو به **پخپل حل مست و. دی** س د خوانی په
 درشل کې و او لوړه ونه يې لرله، نور غړي يې هم قوي
 و او غږ يې مات شوی و. د مکونډو په کډوالو کې يوه
ثل کلنه جينی "پيلار ترينا" نومیده چې مور پلار خان
 سره په زوره راوستې وه او کله نا کله به يې د خلکو پال
 کتلو.

د حوسي ميرمنه اورسلا اوس د دريم ځل لپاره ميندواره
 و او يوه ورځ ترينا ته يې وويل چې د دې پال دې
 وگوري. هغه چې د دوي کور ته راغله نو په آرکيډيو
 يې سترگې ولگيدې. هم هغې راهيسې د دواړو تر منځ د
 يني اړيکې جوړې شوې او د يو بل سره يې په پټه
 ليدل. په خپل کور کې آرکيډيو ته هغه وخت هم د
 ماشوم په سترگه کتل کيده. يوه شپه د اورسلا لور
 وزيریده او پخوا له دې چې بل وک د دې کوتې ته

ورغلي وی، هغي ژر ژر د ماشومي غري وکتل چي
 معيوبه خو نه وه. دا ماشومه روغه وه او د هغي زړه
 رame شو. د بنار خلک ورته امبارکی ته راغلل او
 ماشومي ته امرنتا (امارنتا) نوم ورکړي شو.
 يوه ورځ د کلي په ميله کې ترينا آرکيديو ته خبر ورکړو
 چي د دې په خيټه کې د هغه ماشوم و. هغه د دې خبرې
 په اوريدو اندينمن شو. د هر کال په شان د بنجاري ډلې
 په راتگ ټول خلک د دوي په نندارو اخته شول. دا ځلي
 ې ډلې سره يوه ځوانه جينۍ هم وه چي آرکيديو پرې
 مټين شو او دواړه له مکونډو نه تبتيدل. اورسلا چي
 خبره شوه نو زوې پسې هم هغه لاره يې ونيوله چي
 بنجاري ورباندې تللي و. هغ څه وهلو چي بنجاري به
 ډېر ليري نه وي تللي او دا به خپل زوې د هغوي نه
 بېرته وگرځوي. خو دا له مکونډو دومره ليري
 راوتلي وه چي بېرته نشوه تلې او پينځه مياشتې ورکه
 و. د څلويښتي ماشومه امرنتا خپل پلار په ورځ کې
 شپږ واري مړوله، دا به ولمبوله، او بيا به يې ورته
 سندري وئيلې. آريليانو به خپلې ماشومي خور لپاره د
 لوبو شيان جوړول.
 يوه ورځ اورسلا بې له دې چي زوې يې موندلې وی،
 بېرته راغله. خود دې په غاړه نوي جامې وې او دا
 خوشاله ښکارېده. حوسي ورته هرکلي وويل نو مېړه يې
 ه لاسه ونيولو او کړکی ته يې بوتلو. حوسي وليدل چي

په کوڅه کې د بیګانه خلکو یوه ډله ولاړه وه. دا خلک
 بنجاري نه وو دوي د مکوندو د خلکو په څیر و. هم د
 دوي ژبه یې ویله او ورسره په یابوگانو او خرو د
 خواړو شیان بار و. د دوي په ګاډیو کې د کور سامانونه
 او لوبښي لرګي ایښي و چې د راتلو سره یې په خلکو
 وپلورل.

اورسلا ټولو ته خبر ورکړو چې دل دل نه وراخوا د دوو
 څو په مزل نور ښارونه وو. د دې نوي او لږې
 ډرې د موندلو سره مکوندو ښار ته د خلکو تګ زیات
 شو او د نورو سیمو وګړو هم پکې د میشت لپاره
 کورونه جوړ کړل. حوسې ته د ښار د مشر په سترګه
 کتل کیده او نویو راتلونکو هم ورته درناوی کوو. د
 نویو ودانیو او د لارو کوڅو د جوړولو پر وخت به یې
 له ده پوښتنه کوله او د ده مشوره به یې منله.
 څو میاشتې وروسته د ترینا زوی ووزیرېدو چې هغې
 یې پخپله د پاللو نه ډډه وکړه او دا ملشوم یې اورسلا ته
 پرېښودو. ماشوم ته د خپل ورک پلار آرکیدو نوم
 ورکړې شو او د اورسلا د لور امرنټا سره یو ځای یې
 روزنه پیل شوه.

د نورو ښارونو نه د راتلونکو په ډله کې یوه ګوجره
 ښځه هم د خپل ورور سره راغلې وه. یې د بې خوبۍ
 له وبا یوې وبا نه راتښتیدلې و. اورسلا هغې ګوجرې ته
 د ماشومانو د ساتنې کار وسپارلو او پخپله د خوړو نه د

رنگا رنگو شيانو په جوړولو بوخته شوه. هغې به
 خوړو ته د ډول ځناورو او د څاروو شکل ورکړو
 او دا رنگين خواړه به يې پلورل چې زيات مشتريان يې
 ملشومان وو. گوجرې ښځې به کله کله وړاندوينې کولې
 او يوه ورځ يې وويل، "يو نوې کس به دې کور ته
 راځي. اړيليانو ترې پوښتنه وکړه چې دا به څوک وي
 نو وې ويل چې خبره نه ده خو راتلونکې په لاره را
 رولن و. د دې په بله ورځ د څرمنو يو سوداگر د
 حوسې کور ته د يولسو کالو يتيمه جينې راوستله چې
 ربیکا نومیده. سوداگر د يو کس له خوا ليک حوسې ته
 ورکړو چې پکې د دې جينې په اړه ليکلي و. دا د
 اورسلا د ليرې خپلوانو نه وه چې مور پلار يې په وبا
 کې مړه شوي و. حوسې نه يې هيله څرگنده کړې وه
 چې د خپلوي په درناوي ورته دا يتيمه ورليزي او دا به
 د خپل اولاد په شان ساتي.
 د جينې سره يو د لرگي صندوق چې پکې د دې څو شيان
 و، يوه ځنگيدونکې څوکۍ او په يوې بوجۍ کې د دې د
 مور او پلار هډونه و. حوسې او اورسلا نه پوهيدل چې
 د ماشومي سره څه وکړي خو هغه يې هم تر خپلو
 زرو لاندې ونيوله. ربیکا به په ځنگيدونکې چوکۍ
 کښيناسته او خپله کټه گوته به يې ژووله. هغې څو
 ځي هيڅ وونه خوړل او ټولو سره ويره پيدا شوه چې
 د ولورې مړه نشي. بيا گوجرې معلومه کړه چې ربیکا

له دیوالونو خاوره او چونه خټي او په انګن کې له
 زمکې لمده خاوره خوري. اورسلا په دیوالونو مرچکي
 ولګول او په زمکه یې خوشاي وشیندل خو ربیکا منع
 نشوه او پټه به شوه. کله به یې ځان په تشناب کې بند
 کړو او هلته به یې دیوال خټلو. دا چې هرې خوا ته تله
 . هډوکو بوجی د یې ځان پسې رابښکله. په دې غږ
 تې ، دومره نارامه شول چې یوه ورځ یې ترې دا بوجی
 په یوګودام کې پټه کړه. اورسلا د هغې ماشومي لپاره
 یو پخواني درمل تیار کړو. د نارنجو اوبه او رواش یې
 سره ګډ کړل چې ټوله شپه پرځې (شبنم) ته اېښي وو.
 سهار یې دا په زوره ربیکا ته ورکړل او . خو ورځو په
 خښلو یې دا نه شوه. اوس به دې سمه ډوډۍ خوړله او
 د نورو ماشومانو په پرتله د اورسلا سره یې زیاته مینه
 کوله.

لږ وخت روسته په مکونډو ښار کې هم د بې خوبۍ وبا
 ګډه شوه. خلکو به کړۍ شپه وینه تیروله خو په نتیجه
 کې دوي کارونو له زور ورکړې و او ټول به د خوب پر
 وخت هم په کارونو بوخت و. په پایله کې دوي دومره
 ډېر کار وکړو چې د څه کولو ورته نه و پاتې. هغه ټول
 خلک چې د مکونډو نه نورو ځایونو ته ورتلل، باید د
 لارو کوڅو نه تیریدو پر وخت یې یو زنگ غږولې وې
 چې روغ خلک پرې خبر شوی وی. په ښاروو کې د تم
 ډو پر وخت دوي ته د خوراک څښاک اجازه نه وه،

که اوس په دې کې هېڅ شک نه و پاتې چې دا ناروغي ساري وه او له خلې يې يو بل ته يې کډه کوله. هلته د خواړو ټول توکي د بې خوبۍ په وبا ککړ و. رجري بنځې ويلې و چې بې خوبې پخپله بد شي نه و خود دې اغيزه به د انسان په دماغو کيده او د هيرولو مرض به يې پيدا کوو. د حوسې په دې خبره باور نه راتلو خو څو ورځې ورسته د ده په ليبراتور کې يو شي پکار و او نوم يې ترې هير شو. د شيانو نومونه به يې له ياده ووتل، تر څو چې د لاس په اشاره يې وربښودلې نه وې. آريليانو پخپل کور کې د هر يو شي د پاسه په کاغذ د هغې نوم وليکلو. د حوسې دا کار خوښ شو او د ښار د خلکو ته يې هم په کورونو کې داسې ليکلې ليبل ه شيانو وښلول.

د بې خوبۍ دا وبا د ښار په خلکو کې ويره پيدا کړه. خو يوه ورځ د حوسې بنجاره ملگرې ملکيداس چې ده يې د مړينې خبر تر لاسه کړې و، مکونډو ته راغلو. حوسې حيرانه هم و او خوشاله هم. له ده يې پوښتنه وکړه چې څنگه بيا راژوندې شو. ملکيداس ورته وويل، "په مړ حالت کې مې ځان ډير يواځې احساسوو"

ملکيداس د راتلو سره د بې خوبۍ د علاج لپاره يو دارو جوړ کړل او دا وبا پاې ته ورسیده. ده يو نوی مشين حوسې ته وربښکاره کړو چې د لرگي په دريو پښو ښودل شو. د حوسې د کور ټول غړي مخامخ ورته

ودريدل اوشيبه وروسته د ږي خبرې په نقره پوښلي د
 مسو پر يوه تخته راښکاره شوي. دا نوي مشين د
 حوسې او د آريليانو په زړه کې ولوله پيدا کړه چې دوي
 هم يو لوي مشين جوړ کړي. آريليانو س ځوان و خو
 هم هغسې د خلکو ليرې د خپل پلار په ليبراتوار کې به
 په کار بوخت و. ده د قري نه شيان جوړول او ډېرې
 خبرې به يې نه کولې. په دې ليبراتوار کې اوس
 مکيداس هم ورسره کښيनाستو او د يوې صحيفې په
 لوستلو به يې ورځ واپوله چې ناشنا ژبه ورباندې ليکلې
 و.

مکونډو ښار ته به کله نا کله يو سپين ږيري هم پيښه
 کوله چې سندرې به يې وئيلې. د خلکو په اند د ده عمر
 دوه سوه کاله و او هر وختي به له يو ښار نه بل ته تلو.
 ده په سندرو کې به د نورو ځايونو د خلکو معلومات
 وو. د دلدل نه وراخوا د "مانوري" ښار د خلکو او
 دغسې د نورو کسانو په اړه شعرونه به يې زمزمه کول.
 که چا غوښتل چې نورو ښارونو کې خپلوانو ته يې خپل
 حال ليرلې وي نو ده به يې پيسې ورکړې نو شعر به
 يې ورته جوړ کړو. د بې خوبۍ د وبا پر وخت دا سړي
 مکونډو ته نه راتلو او بيا ډېره موده وروسته يې پيښه
 وکړه نو اورسلا د ده سندرو ته غوږ ونيولو چې د خپل
 ږي آرکيډيو د حال نه ځان خبر کړي خو د هغه پر
 ځاي د خپلې مور له مړينې خبره شوه. هغې اوس د

خواړو د جوړولو سره سره د پخلنځي په داش (تنور)
 کې د ډوډيو او د کلچو پخولو په کار هم لاس پورې
 کړې و. دا هر څه به خلکو سهار وختي ترې وپلورل
 او په بله ورځ به يې نورې کلچې او کيکونه جوړ کړل.
 د کلچو غوښتنې د ډيرېدو سره هغې به ټوله شپه داش
 تود ساتلې و. اورسلا ځان دومره بوخت کړې و چې د
 وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه. يوه ورځ يې انگن کې
 جري ښځې ته د خمبيري جوړولو کار سپارلې و او له
 کرکې يې وليدل چې دوه پيغلې هلته ناستې وې او په
 ټوکر يې گلونه گنډل. دا امرنتا او ربیکا وې چې په
 روځو کلونو کې يې ماشومتوب شا ته پرېښې و.
 اورسلا د خپلو کلچو او کيکونو په کاروبار کې دومره
 بوخته شوه چې د وخت په تيرېدو هيڅ پوهه نشوه او يوه
 ورځ يې احساس وکړو چې ماشومان اوس لوي و او که
 ودونه يې وکړل نو هغه کور به ورته وړوکی شي او
 دوي به ترې کډه وکړي. هم دا وه چې د بويندا کور د
 پراخولو په کار يې لاس پورې کړ. د دوي سره زمکه
 ډېره وه نو څو نوې کوټې او دالانونه يې پکې ورزيات
 کړل. په هغو ورځو کې مکنونډو ته ډير نور خلک
 راغلل. د مرکزي حکومت استاځي يوقاضي چې
 مسکوټي نومېدو، د خپلې کورنۍ سره راغلي و. ه
 اورسلا ته يو ليک ورواستوو چې خپل کور ته بايد نيلا
 رنگ ورکړي.

د دې خبرې په اوریدو حوسې دومره په قهر شو چې د قاضي مسکوټي کور ته ولاړو او د ته يې وويل چې مکونډو يو خپلواکه و او هيڅوک خلکو ته د خپلې خوښې پرته په کارونو نشي مجبورولي. د دې خبرې سره يې هغه قاضي په زوره له دې ښاره وشړلو. خو ورځې تيرې شوې نو قاضي مسکوټي د خپلې کډې سره بېرته راغلو او دا وار وسله وال کسان هم د ده د ساتنې لپاره ورسره مله و. حوسې ورسره خبرې وکړې او وې ويل چې که دې مکونډو کې اوسيدل غواړي نو بايد د ښار د قانون درناوی وکړي. په دې توگه هغه له قاضي اختيارات واخيستل. د مسکوټي يوه ميرمنه او او لوني وې او د حوسې د زوي اريليانو د هغه تر ټولو کشره لور "رميدوس" خوښه شوه چې هغه وخت د نهو کالو وه.

ده خپله خبره چا ته نه کوله خو په دې وخت کې ده د ترينا سره له نږدې مينه کوله او يوه شپه د خپل زړه خبره يې هغې ته وکړه. کورنۍ يې خبره شوه نو ټولو ه وويل چې نورې جينکې ښکلې او ځوانې وې او ده کولې شول چې په هغوي کې د يوې سره يې واده کړي وي خو اريليانو وويل چې دې به د هم هغې ماشومي سره واده کوي. اخر مسکوټي يې په دې راضي کړو چې رميدوس ورته په نوم کړه چې کله پيغله شي نو ورته به يې واده کړي.

اورسلا د نوي کور لپاره نور سامانونه راوړل او يو
پيانو يې هم راوغوښتله چې د دې برخې په بېلا بېلو
صندوقونو کې بندې وې. د هغو برخو د يو ځای کولو
پاره يو اطالوي ځوان "پيتر کريسي" راوبلل شو. دواړه
امرنتا او ريکا په هغې ځالوي ځوان مېنې شوې.
ريکا خو دومره اغيزمنه شوه چې يو وارې بيا د خپلې
کتې گوټې د ژوولو او د خاورې او خټې د خوړلو عادت
ته يې مخه کړه. اخر پيتر مجبور شو چې د ريکا د
مېنې ځواب په مينه ورکړي او امرنتا ناهيلې شوه. د
دوي دواړو د واده فيصله ووشوه خو امرنتا خبردارې
ورکړې و چې دا به هغوي واده ته نه پرېږدي او که
داسې ووشول نو هم هغه وخت به مړه شي.
د دې ټولو پېښو پر وخت ملکيداس بنجاره مړ شو خو تر
هغې په مکونډو کې هديره نه وه او دا د هغه ښار
لومړې مړې و. حوسي د خپل ملگري د وصيت پر
ځای کولو لپاره تر دوو ورځو د ده مړي ته پاره
(سيماب) سيزله. بيا په يو ځای کې يې ورته قبر
وکيندلو او دې يې پکې خښ کړو. د قبر د پاسه د ده د
نوم شناختي ودرول شو او د ده د ماتم نه وروسته د
حوسي په کور کې يو څه آرامي راغله.
اريليانو نهه کلنې رميدوس سره هره ورځ ليدل او هغې
ته به يې ليک لوست ور ودرول. په دې وخت کې ترينا
اعلان وکړو چې د دې په خپته کې د اريليانو ماشوم و.

خوهغه بيا هم د رميدوس پرې گرانه وه او ترينا ته يې
 زيات پام ونکړو. ربیکا او کريسپي دواړه کويژدن شول
 خود حوسي چلند د تولو د اندېښنې وړ وگرځيدو. ده له
 ډېرې مودې د يوې لويې مېرې د جوړولو هڅه کوله
 چې د خداي عکس پرې واخلي او تر هغې بريالې شوې
 نه و. بيا يې د يوې لويې زانگو په جوړولو لاس پورې
 کړ چې د نړۍ هر شي ورباندې ځنگيدې شو نو په دې
 کې هم کاميابه نشو. آخر به ده به د ليونتوب څپه راغله.
 ده به د هغه سړي مړې ليدو چې خپل پخواني ټاټوبي
 کې يې وژلي و.

يوه ورځ هم دغسې د مړي سره يې خبرې کولې چې په
 قهر شو او خپل ليبراتور يې تباه کړو. حوسي غوښتل
 چې خپل کور ته هم اور ورته کړي خو شلو کسانو ښه
 کړی و چې هغو نشو را قابو کولې. آخر دې يې د يوې
 ونې سره وتړلو او هم هلته به يې ورته خواړه ورکول.
 اورسلا د ونې سره ورباندې يو څپر جوړ کړو چې د
 لمر او باران نه پټ وي.

کله چې رميدوس بلوغت ته ورسیده او د شپې په کټ کې
 متيازې يې هم بندې شوې نو د آرېليانو سره يې واده
 کړه. رميدوس د نورو ټولو جينکو نه هوښياره او پوهه
 راوختله. هغې به د ونې سره تړلي د حوسي خدمت د
 ربیکا او د امرنتا نه زيات کاو. هغې د خپل مېړه او د
 ترينا ناجايز زوی هم لکه د خپل ماشوم ساتلو.

د حوسې به تېر کي ټول د هغې نه خوشاله وو او
 اريليانو فکر کاو چې د ده د ژوندي پاتې کيدو جواز د
 هغه مېرمنه رميدوس وه. خو يوه ورځ هغه د خپلې په
 درد اخته شوه او ناڅاپه مړه شوه. وروستو دوي خبر
 شول چې د هغې به خپله کي دوه ماشومان د يو بل نه
 تاوشوي وو.

دې مرگ د حوسې ټول تېر تر ډېرې مودې ماتم کوو
 او د ربېکا او د کريسي واده ځنډېدو. دا واده يو واري
 اندې هم ځنډېدلې و ځکه امرنټا دا وړانديز کړې و
 چې په مکونډو کې لومړۍ کليسا جوړېده او بايد هغه
 واده د کليسا د پرانستې په ورځ شوي وي. خو د
 ټونډو کليسا د يو پادري نيکپور تر څارنې لاندې
 جوړېده چې درې کاله وخت يې ونيولو. ربېکا اوس
 ډېره ناهيلې شوې وه خو د هغې نېکمرغي يا بد مرغي
 ورته ووايه چې هم په هغو ورځو کې د حوسې او د
 اورسلا مشر زوی ارکېډيو بېرته راغلو. دی په دومره
 زور سره د کور په پونيو را وختلو چې ټولو د زلزلې
 گومان وکړو. د دنگ او هيڅ ادب يې نه لرلو.
 هغه د ټولې نړۍ چاپېره په سمندر کې ۶۵ ځلې گرځيدلې
 و او د راتلو سره يې د مکونډو په بنځو کې لکه د يو
 فاحش سړي چلند پېل کړو او د جنس په بدل کې به يې
 ترې پېسې اخيستي. د حوسې ټول تېر د ارکېډيو نه
 ټرکه لري خو ربېکا ورپسې لېونۍ وه. د ده د راتلو

سره رېپکا ورسره سملاسته او ارکېډيو د هغې چنغول
 کړېسپي ته اعلان وکړو چې د خپلې چنغلې نه دې لاس
 واخلي. دې ورځې وروستو رېپکا او ارکېډيو واده
 وکړو. اورسلا په دې دومره په قهر شوه چې دواړو ته
 يې وويل چې بيا به د دې په درشل قدم نه ږدي. سره له
 دې چې د پيټر کړېسپي بې عزتي شوې وه، هغه ډېر په
 زړت امرنۍ ته د مينې لاس وغځاو.
 اريليانو د خپلې ميرمنې د مړينې نه وروستو د بنځو نه
 ځان گوښه کړو خو د خپل خسر قاضي مسکوټي سره به
 ، تگ راتگ کاو او د قطعو لوبه به يې ورسره کوله.
 د هغه سره به خبرو کې يوه ورځ خبر شو چې د دوي په
 سر دوه گوندونه حکومت کوي چې يوه يې محافظه
 کار گوند و چې قاضي يې پلوي کوله او بل لبرال گوند و.
 د محافظه کار گوند د بدو رشوتونو په ليدو يوه ورځ
 اريليانو خپلو ملگرو ته په خبرو کې وويل چې که د د
 نه چا پوښتنه وکړه نو په لبرال گوند کې به ځان شامل
 کړي. دغو ملگرو دې د يو ډاکټر ته وروپېژندلو چې
 پخپلو انقلابي مفکورو اريليانو ته يې د تشدد د سياست
 لاره وښودله.

م هغه زمانه کې جنګ پېل شو او د محافظه کار گوند
 پوځ مکونډو ه راننوتو او د ښار چارې يې په خپل لاس
 کې واخيستې. دې د جبر او د زورنې تگ لاره خپله
 کړه او مکونډو کې وېره خپره شوه. اريليانو چې د دوي

ظلم او جبر ته په قهر و، د خپلو ۲۱ ملگرو سره د پوځ پر ضد بغاوت وکړو. د جنگ يي ورسره پېل کړو. کله چې دوي بريالي شول نو يو لبرال پوځ يي جوړ کړو چې مشر يي اريليانو پخپله شو او ډگرمن لقب يي غوره کړو. په مکونډو کې د امن راوستلو دنده د دې پوځ په غاړه وه.

نوا د کرېسپي او امرنتا تر منځ اړيکې په ښه کيدو سوي او د دوي خوشالي په ليدو د ټولو توقع وه چې د يو بل سره به واده وکړي. اخر يوه ورځ کرېسپي د واده لپاره امرنتا ته لاس وغځوو خو هغې ډېر په ظالمانه ډول ورته انکار وکړو. د هغې له زړه دا خبره نه وه وتلې چې د ربیکا لپاره يې د دې مينه رد کړې وه او پېغور يې ورله ورکړو.

کرېسپي خپل زيار ويستلو چې امرنتا راضي کړي خو هغې به ورسره په سمه ځله خبره نه کوله. اخر کرېسپي دومره ناهيلي شو چې خپل ځان يې ووژلو. امرنتا چې خبره شوه نو ځان يې ملامته گڼلو او خپل لاس يې په اور کې وسپړلو. د زخم د پاسه هغې يوه توره پټۍ وتړله چې تر مرگه يې په لاس وه.

اخوا ارکې بو د لبرال گوند مهم غړې شو. دی د قدرت په نشه کې دومره مست و چې بي ځايه او احمقانه خبرو امر به يې وکړو. خپل پلار ارکېډيو بويندو ته يې اجازه ورکړه چې د گاونډي زمکه واخلي. اورسلا د ده په

کارونو د شرم احساس کاوو خو هیڅ به یې نشو وپیلې.
 ۵ ښار یوې ځوانې جینې صوفیه سره جنسي اړیکې
 جوړې کړې او یوه لور یې وزیرېده. د ده مخه هغه
 وخت ښه بوه کله چې لبرال ډلې په جنگ کې ماتې
 وخوړه او د محافظه کار پوځ یو واري بیا مکوندو
 ونيولو.

ارکېډیو ونيول شو او نویو چار واکو ورته د مرګ سزا
 اعلان کړه. په کومه ورځ چې هغه چار ماري کیدو نو
 د ده نه یې پوښتنه وکړه چې د مرګ نه وړاندې د ده
 وروستي ارمان څه و. ده وویل چې د ماشومي لور نوم
 دې اورسلا شي او که د صوفیه بل ماشوم وزیرېدو او
 هغه هلک و نو ورته د حوسي ارکېډیو نوم ورکړې شي.
 برال گوند د ماتېدو سره جنگ پای ته ورسیدو او
 دواړو غاړو پخپلو کې روغه وکړه.

ډگرمن اریلیانو بویندا د ده د پوځ نږدې ملګری
 گرمن جیرینالډومارکیز دواړه ونيول شول او مکوندو ته
 یې لاس تړلي راوستل. اورسلا د ده لیدو لپاره بندي
 خانې ته ولاړه او وې لیدل چې هغه د وړاندې نه هم
 یواځې ښکاریدو، د ده پر متو او لېجو پر هرونه جوړ
 وو. ده ته هم د مرګ سزا ورکړې شوې وه.

ډگرمن اریلیانو بویندیا د چارماری (د توپک په ډزو د
 وژنې) لپاره ولاړ و. د هغه رایاد شول چې یو
 ماسپینین پلار له ځانه سره بیولي و چې د بنجارو په

خېمه کې یخې ورته ووبښاي. ده به تصور کې هغه یخې
چې رنگینې وړانګې ترې ځلیدې. هغه کسان چې
په ده یې د ټوپک د ډز کولو لپاره په لیکه کې ولاړو و،
دی یې په نښه کړی و چې نابېره ده مشر ورور
حوسي ارکیدو د خپل لوی ټوپک سره راښکاره شو.
هغو ویشتونکو وسله کېښوده او د ډگرمن اریلیانو له
وژلو یې ډډه وکړه. بیا اریلیانو بویندا هم هغه کسان د
ځانه سره مله کړ او د یو بل جنگ لپاره ووتل. دا د
اریلیانو ۳۲ جگړه وه چې تر هغې یې کړي وو.
په سر کې دوي: ماتي سره مخ شول ځکه: لبرال گوند
شرانو د ډگرمن اریلیانو بویندا پاڅون رد کړو او په
کلکه یې د ده غندنه وکړه. خو هغه په دې ناهیلې نشو
او کله چې "ریوهاچه" نومي سیمه د دوي لاس ته ورغله
نو د ده جنگیالي مکوندو ته بریالي راننوتل.
د حوسي بویندا او د اورسلا د تیر ټولو خلکو د دوي هر
کلی وکړو. خو دې کورنۍ کې یو واري بیا د غمونو
ټکه راولویده. حوسي ارکیدو چې د گاونډي زمکه یې
به زوره نیولې وه، په مرموزو حالاتو کې ووژل شو.
څوک نه پوهیدل چې هغه ځان پخپله وژلي و او که نا
بل چا ورباندې ډز کړی و. د ده مېرمنې ربیکا خپل
ځان په ور کې بند کړو او بیا هیڅوک ترې خبر نشول
چې څه شوه.

د ده ورور ډگرمن اریلیانو بویندا هم د مرگ سره مخ
 و چې یو چا د ده په کافي کې د یو دارو وڅڅول. دا
 دارو د علاج لپاره کاریدل خو که د اندازې نه زیات چا
 کارولې نو یو اس یې په څو ثانویو کې وژلې شو. هغه
 طالع من و چې دا یې لږ څښلې وه او ناروغه شو خو
 ژوندې پاتې شو. کله چې دی په ناروغه حالت کې
 ت و نو ځان سره یې چرت وهلو چې ده د یو هدف
 ه جنگ نه کوو بلکه اوس یواځې د خپل غرور د
 ساتنې لپاره په جنگ اخته و. ده ته جنگ یوه بې مانا
 خبره ښکاره شوه او د هغو باغیانو سره یې د خبرو
 لپاره ملا وتړله چې د هیواد په نورو ځایونو کې پراته
 وو. غوښتل چې جنگ نه د پای ټکي کېږدي نو په
 ټونډو کې یې خپل ملګري ډگر من جیرینالډو مشر
 وټاکلو او پخپله ترې ولاړو.
 جیرینالډو د امرنټا لپاره د خوبني احساس لرلو خو هغې
 ته د زړه خبره یې نشوه کولې. امرنټا هم دی خوبښډو
 او په زړه کې ارمان و چې دوي واده وکړي. خو کله
 چې هغه ورته د واده وړاندیز وکړو نو امرنټا هم هغسې
 انکار وکړو لکه چې کرېسپي ته یې کړې و. جیرینالډو
 ورباندې ټینګار وکړو چې دا ورسره خوشاله وي نو په
 واده کې څه ممانعت و؟ خو امرنټا د واده خبره نه مني.
 ډگرمن اریلیانو بویندا خپلې مور اورسلا ته یوه
 وړاندوینه د پیغام په توګه راواستوله چې پلار به یې ډېر

ژر مړ شي. اورسلا خپل مېړه د ونې نه راخلاص كړو
او د زه د خوب كوتې ته يې يوړو. هلته به ده ټوله ورځ
د هغه سړي د روح سره خبرې كوي چې په ځوانۍ كې
يې وژلې و. خو ورځې وروستو حوسي مړ شو او په
هغه ورځ مكونډو ښار د باران د څاڅكو سره ژير گلونه
هم وريدل.

هغه وخت د ډگرمن اريليانو بويندا زوی اريليانو حوسي
چې د پيلار ترينا له خېټې زيرېدلې و، د ځوانۍ سن ته
ورسيدو. دا هلک امرنتا، چې د ده اما كېږي، رالوي
كړي و او د هغې سره ډېر د نږدې والي احساس لري.
رنتا د هغه په احساساتو پوهه شي او ځان ترې لرې
ساتي چې هلک بې لارې نشي. خو هغه ځوان دومره
ناهيلى شو چې د كور پرېښودو فېصله يې وكړه. هغه
وخت د ده پلار مكونډو ته راغلي و چې د لبرال او د
محافظه كار گوند تر منځ د روغې په تړون خوشاله نه
و. ده غوښتل چې په نورو ملكونو كې د جنگ لپاره
ولاړ شي او كله چې روانېدو نو زوې هم ورسره مل
شو.

د اريليانو د وتلو سره په مكونډو كې د خلكو حالت ښه
شو او د څوكالۍ يوه نوې دوره پېل شوه. دا د محافظه
كاره ېلې د هغه ښار وال له برکته و چې "راكوبل
مونكاده" وميدو خو د ډگرمن اريليانو بويندا نږدې
ملگرو نه و.

د حوسي او اورسلا بويندا په کور به په هروڅو ورځو
 ي يو ځوان راتلو او ځان به يي د اريليانو د زوي په
 توگه وروپېژندلو. دوي به د مسيحيت د بپتسمې (په دين
 کې د وردننه کيدو رسم) لپاره راتلل او ان تر دې چې
 اوولس ځلې راغلل. دا ټول د ډگرمن اريليانو هغه
 اولادونه وو چې د بېلا بېلو سيمو د جنگونو پر وخت د
 ده د جنسي اړيکو په نتيجه کې زيږېدلي وو. ټول
 ځوانان اريليانو نوميدل او اورسلا په يو وړوکي
 کتابگوټي کې د هغوي د ځاي ځاپري او د مور نوم ليکلو
 چې کله يې زوي راشي نو پېدا يې کړي. د ډگرمن
 اريليانو سره چې کوم زوي اريليانو حوسي تللي و، په
 "نکاراگوا" کې د پوځ نه وتبستيدو او بېرته مکونډا ته
 راغلو. ده د خپل ځان سره هوډ کړې و چې د امرنتا
 سره به واده کوي. هغه چې کور ته را ورسيدو نو
 امرنتا پوهه شوه او خبردارې يې ورکړو چې د خپلې اما
 سره څوک واده نشي کولی او دا گناه وه.
 دا ځوان د خپل تره ارکيډيو په شان ژوند پېل کړو چې
 ميخ کار به يې نه کوو او د بنار جينکو سره به يې
 جنسي اړيکې ساتلې. بيا يوه شپه د يو پاڅون په وخت
 دی د يو محافظه کار عسکر له خوا ووژل شو.
 ډگرمن اريليانو بويندا بېرته راغلو او مکونډو يو وار بيا
 د ده لاس ته ورغلو. ده د خپل مشر ورور ارکيډيو
 زمکې چې نورو خلکو پرې خپته اچولي وه، بېرته

واخيستی. اورسلا ورته مینت زاری وکړې چې د خلکو سره د نرمښت نه کار واخلي او په تېره بیا د خپل ګري ښار وال راکوږل ته یې ښه سړی و او د خلکو لپاره یې ډېر کارونه کړي وو. خو اریلیانو ورته وویل چې په اوږدو جنگونو کې د ده زړه سخت شوې و. هغه ښار وال ته د مرګ سزا ورکړه چې پایلې یې د مکوندو ښار او اریلیانو لپاره داسې وې چې هغه یې توقع نه لرله.

راړه ملګري ډګرمن جېرینالدو او اریلیانو په جنگ خپل باور او هیله د لاسه ورکړې و او داسې فکر یې کاو چې د دې هیڅ ګټه نه وه. دوي ته جوتنه شوه چې لبرال ګوند هم هغسې خاین او بې عقیدې و څومره چې محافظه کار ګوند و. خو په اریلیانو یې ډېر اغېز کړې و او هغه له نړۍ ګوښه شو. ورځ تر بله هغه په عجیبه کارونو سر شو. ده به هیڅ ډول احساس نه څرګندو او د پلار په شان د هیرېدو مرض ورته پیدا شو. د خپل پوځ په خیانت دی ډېر خواشیني او ځان له به یواځې په سوچونو کې غرق ناست و. هغه د خلکو نه دومره وېزاره شو چې ځان ته به یې څوک د لسو فټو نه کم فاصلې کې ږدي نه پرېښودو. نه اوس په دې پښېمانه و چې ښار وال ته یې د مرګ سزا ولې ورکړې وه. هغه هوډ وکړ چې نوره به خلک جنگ ته نه پرېږدي او تر دوو کالو لګیا و چې د خپلو جنگیالو او د محافظه کارو تر

منځ روغه ووکړي. تر دې وخت هغه د هیچا سره د خوښي یا د مینې احساس نه لرلو او پخپل تېر کې یې هم لکه د بېګانه کس په شان اوسېدو. آخر هغه د خپل ژوند نه دومره ستړې شو چې یوه ورځ په طماچه یې د ځان د وژلو هڅه وکړه خو مړ نشو او خپل پاتې ژوند د وړو فلزي مهیانو به جوړولو تېر کړو.

د دویم حوسې ارکیدو درې اولادونه د صوفیه له خپټې زیرېدلې وو چې رمیديوس سیګونیدو مشر او غبرګولي اریلیانو سیګویندو او حوسې ارکیدو سیګویندو نومیدل. په هغو ورځو کې یوې امریکايي کمپنۍ د کپلې په باغونو کې په لوی شمېر خلک کار ته رابلل او د کولمبیا ډېر ټوانان هلته په کارونو بوخت شول. دوي ته به یې معاش ورکوو خو د کار شرایط یې ناڅرګند و. دا مزدوران به په بد حال اوسیدل او د درملنې چاره یې نه کیده. سیګندو هم هلته په کار بوخت و او لیدل یې چې د ۱۰۰۰ له خوا د دوي زیږېناک روان و. دوي به خپلو کې سره خبرې کولې او آخر دومره وېزاره شول چې کار یې بند کړو او کمپنۍ نه یې د ښو شرایطو غوښتنه وکړه.

کمپنۍ یوه ورځ ټولو کار کوونکو ته په یو څلور اړي کې د راتولیدو امر وکړو. کله چې خلک یو ځای شول نو د مشین دارو ډزې یې پرې پیل کړې او درې زره مزدوران ووژل شول. سیګندو د هغې کمپنۍ سره

د فورمېن په توگه کار کوو او هغو څو کسانو کې شامل و چې له دې ډزو ژوندی پاتې شو. دی د اعتصاب ونکو د یوې ډلې مشر و او په یو اور گاډي کې کیناستو چې له هغه ځایه وتښتي. ه هغه گاډي کې په موونو مړي بار و چې سمندر کې غورځولو لپاره یې وړل.

مکونډو ښار ته راغلو چې هلته هیڅوک د هغو وژنو نه خبر نه وو. هیچا د ده به خبره باور نه کوو او د حکومت خبره یې منله چې د مزدورانو اعتصاب په امن پای ته ورسیدو. حکومت دا هم ویل چې ټول کارگران خپلو خپلو کورونو ته تللي و. هغې کمپنۍ مشران بېرته امریکا ته ولاړل او د کپلو په باغونو کار بند شو. سیګونډو بل ورور د یوې جینۍ پاترا سره مینه کوي خو واده یې د یوې بلې ښځې فرنانده سره وکړو چې ډېره مذهبي وه. هغه پر زمکو څاروي ډېر شول او دی هم ورسره ښه شته من شو. د فرنانډ یوه لور مي مي او زوی حوسي ارکېډیو (درېم) نومیدل.

د مي مي یو میخانیک ماریشیو بابیلونیا سره مینه پیدا شوه او کله چې پلار یې خبر شو نو یوه شپه په هغه یې ل گومان وکړو او ډزې یې پرې وکړې. بیا یې خپله لور مي مي په بېړۍ کې د راهبانو یو کلیسا ته ورواستوله. کال وروستو د مسیحي دین یوه راهبه

مکونډو ته راغله چې يو ماشوم هم ورسره و. دا د مي
مي ناجايز اولاد و چې اريليانو (دوېم) نوميدو.
غه ماشوم د بويندا کورنۍ کې رالوي شو خو د هيچا
خوښ نه و. بيا هم دی د فرناڼده د کشرې لور امرنتا
اورسلا سره يو ځای ژوند کوو او په دواړو کې مينه
پېدا شوه. دوي خبر نه و چې دواړه د بويندا تېر نه دي.
ا په مکونډو ښار کې پينځه کاله باران ورېدو او د دي
زياتي برخې يا اوبو يورې او يا وراسته شول.
د حوسي کونډه اورسلا مړه شوه او ورپسې د بوينده د
پخواني خلک پرله پسې له نړۍ سترگې پټې کړې.
امرنتا اورسلا بلجيم ته ولاړه او دوېم اريليانو په کور کې
يو ځای پاتې شو. درېم حوسي ارکيډيو خپل ښار ته بېرته
راغلو او د اواره ځوانانو سره به يې ټوله ورځ لغړ ژوند
تير او. هم هغوي کې يو کس د ده د پېسو لپاره حوسي
ووژلو.

امرنتا اورسلا د يو پيلوټ سره واده وکړو او بېرته
مکونډو ته راغله. خو يوه ورځ د ده مېړه خبر شو چې
امرنتا د اريليانو سره اړيکې لري نو دا يې پرېښوده او
بېرته ولاړو. څومره چې د امرنتا او د اريليانو مينه
پخپلو کې زياتېده، هم هغه هومره د ښار حالت په
خرابېدو و. کله چې امرنتا حامله شوه نو بيا هم خبره نه
وه چې د خپل وراره سره يې جنسي اړيکې لرلې. د
ماشوم د زېرېدو پر وخت امرنتا مړه شوه خو ماشوم د

يو سر کوزي په شان کی لرله. هغه وخت د مشري
اورسلا هغه اندېښنه رښتيا شوه چې په تېر کې يې د
کي ماشوم و نه زير پري. هم له دې ويري هغي خپل
تاتوبي پريښي او د مکونډو ښار اباد کړي و.
اريليانو په دې دومره خواشيني شو چې خپل غم يې په
مراب کې د هېرولو هڅه وکړه. کله چې دې د نشي
حالت نه راووتلو نو ورته ماشوم راياډ شو خو تر هغي
۱. نوي زير پډلي ماشوم په زرگونو تورو مېرو (مېريانو)
خوړلي و.

اريليانو نور هيڅ نشو کولي او د نيکه په کتابونو کې يې
هغه زړې صحيفې وموندلې چې ملکيداس ورته ورکړي
وي او ورباندې سانسکرت ژبه ليکلي وه. هغه دا ليکنه
وژباړله چې په اصل کې د بويندا تېر تاريخ و. په دې
کې د حوسي د ونې سره و تړل کيدو نه واخلي تر
اوسني ماشوم په اړه هم ليکلي وو چې مېرو خوړلي و.
کله چې ده هر څه ولوستل نو يوه زوره وره سيلی راغله
او ښار په دې طوفان کې ويجاړ شو، څه چې پاتې وو ،
هغه هم ورک شول. هر څه د تاريخ او د انساني دماغو
نه پاک بول، داسې لکه چې هيڅ وجود يې نه لرلو.

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library